

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 05/09

Arbitraal vonnis in de zaak van:

DRS. A.,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde mr. P.J.M. van Wersch

tegen

De stichting B.,
gevestigd te Z.,
verweester,
gemachtigde prof. mr. J.H. Hubben

1. De procesgang

Partijen worden hierna aangeduid als “eiser” en “de Stichting”.

- 1.1 Eiser heeft bij brief van 29 april 2005 de onderhavige procedure aanhangig gemaakt bij het Scheidsrecht. Bij memorie van eis van 1 juli 2005 heeft hij verzocht:
- het besluit van de Stichting van 6 april 2005 tot opzegging van de toelatingsovereenkomst te vernietigen;
 - de Stichting te veroordelen tot een rectificatie en een vergoeding voor de aantasting in zijn eer en goede naam ad € 100.000, -- althans een zodanig bedrag als het Scheidsgerecht redelijk acht;
 - ontbinding van de toelatingsovereenkomst en schadeloosstelling voor toekomstige inkomensschade;
 - garantie voor betaling van goodwill;

- vergoeding kosten rechtsbijstand, begroot op € 25.000, -- althans een zodanig bedrag als het Scheids-gerecht redelijk acht, en proceskostenveroordeling

Ter zitting heeft eiser de vordering met betrekking tot de vergoeding van de goodwill ingetrokken.

- 1.2 De Stichting heeft op 24 augustus 2005 bij memorie van antwoord geconcludeerd dat eiser niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in zijn vordering, althans dat hem deze ontzegd dient te worden met veroordeling van eiser in de kosten van de procedure, die van rechtsbijstand daaronder begrepen.
- 1.3 Beide partijen hebben aanvullende producties toegestuurd.
- 1.4 De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden te Utrecht op 16 november 2005. Daarbij was eiser aanwezig, bijgestaan door zijn advocaat. Voor de Stichting waren aanwezig E., tot voor kort voorzitter Raad van Bestuur van de Stichting, en dr. L., voorzitter Raad van Bestuur a.i., bijgestaan door de advocaat van de Stichting. Tevens was als informant aanwezig prof. dr. K., chirurg. Beide partijen hebben de standpunten nader toegelicht aan de hand van pleitnota's.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser – thans 42 jaar oud – is op 1 januari 1998 als medisch specialist toegelaten tot het ziekenhuis te Z. van de Stichting, verder aangeduid als het ziekenhuis, en toegetreten tot de maatschap Algemene Chirurgen, werkzaam in dit ziekenhuis.
- 2.2 Op 4 juli 2005 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden van de door de maatschap in maart 2005 gevorderde ontbinding van de maatschap ten aanzien van eiser door een College van Arbiters. Aan het slot van deze zitting hebben arbiters hun voorlopig oordeel gegeven, dat –samengevat- als volgt luidt:
 - De maatschap wordt ten aanzien van eiser ontbonden per 15 oktober 2005;
 - Over 2004 ontvangt eiser tot en met juni 2004 zijn volledige winstaandeel.
 - Vanaf 1 juli 2004 tot 15 oktober 2005 ontvangt eiser, in plaats van zijn winstaandeel, € 8.750,-- per maand. De waarnemingskosten zijn vervolgens voor rekening van de maatschap.
 - Per 15 oktober 2005 wordt de goodwill met eiser afgerekend op basis van de richtlijnen van de Orde van Medisch Specialisten.
 - Partijen zijn over en weer geen schadevergoedingen verschuldigd.
 - Elke partij draagt de eigen kosten.

Partijen hebben het geschil vervolgens conform dit voorlopig oordeel geschikt.

De maatschap is derhalve per 15 oktober 2005 ten aanzien van eiser geëindigd.

- 2.3 Bij brief van 24 maart 2005 is eiser medegedeeld dat de Raad van Bestuur voornemens is de toelatings-overeenkomst op te zeggen tegen 15 oktober 2005 op grond van gewichtige redenen van zodanig klem-

mende aard dat redelijkerwijs van het ziekenhuis niet kan worden geleverd deze overeenkomst te continueren. Op 5 april 2005 heeft de hoorzitting naar aanleiding van dit voornemen plaatsgevonden.

- 2.4 Bij brief van 6 april 2005 heeft de Stichting de toelatingsovereenkomst met eiser opgezegd. De aanleiding hiervoor is gelegen in de herhaalde ernstige signalen omtrent het functioneren van eiser als chirurg en de in samenhang daarmee ernstig verstoorde samenwerking met hem binnen het ziekenhuis. De Stichting onderbouwt dit als volgt.
- 2.5 De Stichting wijst op het advies van prof. I. (ongedateerd, ca. maart 2004), verricht op verzoek van de maatschap: de rust doen weerkeren door een afkoelingsperiode in te lassen, waarin alleen routine-ingrepen worden gedaan door eiser; gezamenlijk met een andere chirurg laparoscopische ingrepen verrichten. Er is al veel gedaan om het probleem met eiser op te lossen. Prof. I. is ervan overtuigd dat daardoor de patiëntenzorg geen risico loopt.
- 2.6 Het rapport van 23 september 2004 van de visitatie van 4 juni, waarnaar de Stichting verder verwijst, vermeldt: een goed functionerende maatschap, recent geconfronteerd met teveel complicaties van een van de leden, waarop adequaat werd gereageerd. Mochten ondanks bijscholing en begeleiding opnieuw meer dan te verwachten en te accepteren complicaties ontstaan, dan zullen de betreffende chirurg en de maatschap hieruit consequenties moeten trekken.
- 2.7 De Stichting verwijt eiser dat hij in strijd met gemaakte afspraken op 9 juni 2004 zelfstandig een laparoscopische cholecystectomie heeft uitgevoerd, waarbij een complicatie is opgetreden.
- 2.8 Na de melding van de maatschap van dit incident heeft de Raad van Bestuur op 10 juni 2004 de Inspectie voor de Gezondheidszorg ingeschakeld. De betrokken Inspecteur overweegt bij verslag van 16 juni 2004 een externe deskundige om een oordeel te vragen over het professioneel functioneren van eiser. Voor dat moment lijkt het de Inspectie verstandig dat eiser niet opereert. Bij brief van 28 juni 2004 heeft de Raad van Bestuur eiser medegedeeld dat men van mening is dat het in het belang van de patiëntenzorg is indien eiser in het geheel afziet van het verrichten van werkzaamheden in afwachting van het externe onderzoek en de standpuntbepaling door Inspectie en Raad van Bestuur naar aanleiding van de uitkomst van dat onderzoek. Eiser heeft vanaf 10 juni 2004 geen werkzaamheden meer verricht in het ziekenhuis.
- 2.9 Op 5 juli 2004 is prof. J. door de Inspectie verzocht als extern deskundige dit onderzoek te verrichten. Bij rapport van 4 oktober 2004 concludeerde prof. J. dat eiser op dit moment niet in staat is nog langer te werken in de huidige ziekenhuisstructuur. De arbeidsverhouding is zeer ernstig verstoord en de patiëntenzorg komt bij onmiddellijke terugkeer in gevaar. Voorstel is dat eiser een observatieperiode krijgt in een academisch ziekenhuis om te beoordelen of hij nog steeds een kundig chirurg kan zijn.
- 2.10 Per 15 oktober 2004 is eiser, overigens zonder daartoe toestemming te vragen aan de Raad van Bestuur, aldus de Stichting, en dus zonder meer in strijd met de toelatingsovereenkomst, begonnen met een be-

oordelingsstage in het M.-ziekenhuis in IJ., voor de duur van een jaar. Op 18 oktober 2004 concludeerde de Inspecteur, samengevat, dat eiser niet kan werken in het ziekenhuis, totdat hij door prof. H., zijn begeleider in het M.-ziekenhuis, bekwaam wordt bevonden om weer als chirurg werkzaam te zijn.

- 2.11 In de periode na 15 oktober 2004 is de Raad van Bestuur geconfronteerd met een aantal nieuwe klachten en schadeclaims ter zake van het chirurgisch handelen van eiser in het ziekenhuis. De Raad van Bestuur heeft die schadeclaims aan eiser doen toekomen met verzoek om een reactie. De Stichting stelt dat eiser slechts ten dele aan dit verzoek heeft voldaan.
- 2.12 Naar aanleiding van nieuwe klachten en schadeclaims heeft de maatschap een nader dossieronderzoek gedaan. Het geheel aan circa 70 klachten en claims is eind februari 2005 door de maatschap aan de Raad van Bestuur ter hand gesteld. Dit document is aan eiser overgelegd in het kader van de door de maatschap geëntameerde arbitrageprocedure tot beëindiging van de maatschapovereenkomst.
- 2.13 Gezien deze vele nieuwe ernstige signalen omtrent het professioneel handelen van eiser is bij brief van 3 maart 2005 door de Raad van Bestuur prof. K., onder toezending van de documenten van de maatschap, bovengenoemde documenten en de schriftelijke reacties van eiser naar aanleiding van bij het ziekenhuis ingediende schadeclaims, verzocht onderzoek te doen naar het functioneren van eiser als chirurg.
- 2.14 In zijn rapport van 22 maart 2005 stelt prof. K. o.a. vast dat eiser op vrijwel alle gebieden die hij in het ziekenhuis uitoefende “ernstige en verwijtbare fouten heeft gemaakt met een frequentie die onacceptabel hoog is.” Hij stelt dat eiser niet te handhaven is in het ziekenhuis, ook niet in een solopraktijk. In alle redelijkheid kan van het ziekenhuis niet gevergd worden de toelatingsovereenkomst met eiser voort te zetten. Mogelijk dat eiser wel kan functioneren in de sterk hiërarchische structuur die een academisch ziekenhuis als het M.-Ziekenhuis biedt.
- 2.15 Het oordeel van prof. K. dat eiser de geschiktheid mist om als chirurg werkzaam te zijn in een ziekenhuis als dat van de Stichting heeft zwaar gewogen en is aanleiding geweest voor de Stichting de uitkomst van de stage niet af te wachten. Gezien zijn verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de zorg achtte de Raad van Bestuur het onverantwoord dat eiser na afloop van de stage zijn werkzaamheden in zijn ziekenhuis hervat.
- 2.16 Voorts vormt het gegeven dat bij het opzeggen van deze overeenkomst een opzeggingstermijn van zes maanden in acht dient te worden genomen en de stage op 15 oktober 2005 eindigde, alsmede het feit dat eiser nimmer formeel toestemming heeft gevraagd elders langdurig stage te mogen lopen, reden voor de Stichting om zich nu opnieuw te beraden.
- 2.17 Het stafbestuur is gehoord en was op basis van het voorgenomen besluit van de Raad van Bestuur en het rapport van prof. K. van oordeel dat de verhouding tussen eiser en de maatschap onherstelbaar is ver-

stoord, terwijl ook tussen eiser en de andere maatschappen sprake is van onwerkbare verhoudingen. De inhoud van het rapport van prof. K. is van een zodanige ernst dat de Raad van Bestuur zonder meer zijn verantwoordelijkheid dient te nemen. Het stafbestuur is van oordeel dat de Raad van Bestuur er alles aan heeft gedaan een andere oplossing te vinden. Eiser heeft in een gesprek met het stafbestuur, eveneens op 5 april, laten weten dat terugkeer in het ziekenhuis feitelijk is uitgesloten.

- 2.18 De maatschap Algemene Chirurgie steunt het voornemen van de Raad van Bestuur en wenst onder geen beding enig ander samenwerkingsverband met eiser aan te gaan.
- 2.19 De Stichting stelt bij memorie van antwoord dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst geen effect meer heeft, nu eiser vrijwillig heeft ingestemd met de beëindiging van de maatschapovereenkomst. Hij beschikt nu niet meer over het samenwerkingsverband dat verplicht is op basis van de toelatingsovereenkomst. Eiser heeft derhalve volgens de Stichting geen belang meer bij deze procedure.
- 2.20 De Stichting heeft voorts ter zitting benadrukt dat de in het geding zijnde patiëntveiligheid en het onvermogen van eiser om kritisch zijn eigen functioneren onder ogen te zien haar noodzakten reeds begin april 2005 de toelatingsovereenkomst op te zeggen.
- 2.21 Dat de Stichting hierin juist heeft gehandeld ziet zij bevestigd door de tweede Inspectierapportage van 30 september 2005. De Inspectie is tot de conclusie gekomen dat er 83 ernstige complicaties zijn geweest, meer en ernstiger dan bij een andere chirurg in vergelijkbare omstandigheden, en zij constateert bij eiser professionele zelfoverschatting en gebrek aan inzicht in zijn eigen beperkingen; hij houdt zich niet aan protocollen; het technisch handelen schiet tekort en er is sprake van onjuiste verslaglegging en niet adequaat informeren van patiënten.
- De Inspectie heeft inmiddels een klacht ingediend bij het Tuchtcollege over het professioneel functioneren van eiser. De Inspectie is van mening dat eiser alleen zijn vak veilig kan uitoefenen indien er voldoende corrigerende mechanismen aanwezig zijn, zoals in een academisch centrum of in een groot opleidingsziekenhuis.
- 2.22 De Stichting stelt dat blijkt uit de rapportage van prof. H. dat eiser in het M.-ziekenhuis steeds onder duidelijke beperkingen heeft gefunctioneerd. Verder geeft de Stichting aan dat prof. H. niet de samenhang tussen alle casuïstiek heeft beoordeeld.
- 2.23 De Stichting concludeert dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst volledig aan eiser is te wijten, nu hij de bekwaamheid en de geschiktheid om het beroep van chirurg in het ziekenhuis van de Stichting uit te oefenen, mist.
- 2.24 Eiser heeft, samengevat, ter onderbouwing van zijn vorderingen en tot zijn verdediging tegen de stellingen van de Stichting het volgende gesteld.

- 2.25 Er dient gekeken te worden naar de gehele periode waarin eiser werkzaam was in het ziekenhuis van de Stichting. Tot februari 2004 heeft eiser zijn werk verricht zonder dat er enige noemenswaardige kritiek op zijn functioneren is geuit. Ongeloofwaardig is dat zijn collegae pas vanaf de zomer van 2004 inzicht zouden hebben gekregen in eisers praktijk, daar waar men voortdurend voor elkaar waarnam en samenwerkte.
- 2.26 Eiser heeft meerdere aandachtsgebieden als chirurg ontwikkeld, voornamelijk op verzoek van de maatschap, waaronder de innovatieve laparoscopische chirurgie in samenwerking met collega N.. Eind januari 2004 verrichtten eiser en N. samen drie na overleg met de maatschap geplande operaties. De ingrepen verliepen voorspoedig, maar enkele dagen later vertoonden twee van de drie operaties een gecompliceerd verloop. Dit leidde tot veel commotie op het OK-complex en op 2 februari tot ernstige kritiek van de anesthesisten en twee OK-hoofden op alleen eiser. Op 6 februari werd deze kritiek in een maatschapvergadering besproken, waarbij de overige maatschapsleden nooit eerder gehoorde kritiek meldden. Uit de notulen van deze vergadering blijkt vervolgens dat er geen verwijtbare complicaties zijn geweest en de maatschap nadrukkelijk stelt dat zij het volste vertrouwen heeft in eiser als chirurg en collega en ook zijn technisch handelen niet ter discussie stelt. De maatschap zou er alles aan doen, in samenwerking met eiser, de gerezen problemen het hoofd te bieden. Na drie maanden zou men de zaak nog eens evalueren. In de daarop volgende periode beperkte eiser, op advies van zijn maten, zich tot de basiszorg en pleegde hij frequent overleg met zijn collegae.
- 2.27 Vervolgens werd op advies van het stafbestuur en met instemming van eiser toch prof. I. als externe onderzoeker aangesteld om de schijn van de doofpot te vermijden.
In maart 2004 volgden de sub 2.5 genoemde adviezen van prof. I..
- 2.28 Nadat eiser een korte periode een aantal laparoscopisch cholecystomieën onder supervisie van collegae had verricht, is dit traject op 29 april 2004 met instemming van de maten afgesloten en heeft eiser vanaf 25 mei weer zelfstandig deze ingrepen verricht. Bij de zesde ingreep is een complicatie opgetreden, die zou leiden tot de beëindiging van zijn werkzaamheden in het ziekenhuis op dezelfde dag.
- 2.29 Onjuist is derhalve, zo stelt eiser, de bewering in de opzeggingsbrief van de Raad van Bestuur dat hij in strijd met gemaakte afspraken weer zelfstandig genoemde ingrepen is gaan verrichten. Het zou ook onmogelijk zijn in het geheim dergelijke operaties te verrichten. De maatschap maakt hiervan ook geen melding in zijn gesprek met de Inspectie op 16 juni 2004. De Raad van Bestuur heeft dit verwijt van de maatschap echter klakkeloos overgenomen en gebruikt dit onjuiste argument eerst bij zijn opzegging zonder het te hebben geverifieerd bij eiser. Eiser had van de Raad van Bestuur een onpartijdige opstelling mogen verwachten.
- 2.30 Een bespreking met E. en twee maten de volgende dag bleek buiten eiser om vervroegd te zijn en inmiddels afgerond. Eiser is niet gehoord maar werd geconfronteerd met genomen beslissingen: de Inspectie

wordt geïnformeerd, eiser wordt dringend verzocht onmiddellijk al zijn werkzaamheden te staken en zich ziek te melden, deze beslissingen worden bij geanonimiseerd schrijven in het ziekenhuis bekendgemaakt.

- 2.31 De Inspecteur heeft vervolgens op 16 juni een gesprek met de maatschap gehad waarin de maatschap niet alleen de complicaties bij de laparoscopische chirurgie noemt, maar het totale optreden van eiser diskwalificeert, ondanks het zelfs op 4 juni tijdens de visitatie herhaaldelijk door de maatschap uitgesproken vertrouwen van de maatschap in eiser als chirurg. Op advies van de door de Inspectie als externe deskundige ingeschakelde Prof. J. vraagt de Inspectie vervolgens prof dr. H. van het UMC M. eiser te begeleiden bij een beoordelingsstage. Er is geen sprake van dat de Raad van Bestuur niet op de hoogte was van deze stage, zo stelt eiser. Men stond steeds in contact met de Inspectie. In het Inspectierapport van 18 oktober 2004 staat vermeld: "Zowel hijzelf, als de maatschap, als het ziekenhuis gaan akkoord met voormeld voorstel, waarbij een totale observatieperiode één jaar is." Eerst meer dan vijf maanden na aanvang van de werkzaamheden in het M.-ziekenhuis komt de Stichting met dit onterechte verwijt.
- 2.32 Zowel de eerste als de tweede kwartaalbeoordeling van prof. H. was zonder meer gunstig voor eiser. Uit de tweede beoordeling blijkt bovendien dat eiser volledig wordt ingezet als chirurg, dat hij zelfstandig opereert en dat de patiëntencategorie zwaar tot zeer zwaar is en het vrijwel altijd hoog complexe pathologie betreft. Er is dus, naar de mening van eiser, geen sprake van dat hij alleen onder strakke begeleiding goed kan functioneren.
- 2.33 Na het incident van 9 juni 2004 was een terugkeer ook na een positieve beoordeling door prof H. onbespreekbaar voor de maatschap. De maatschap heeft na de zomer van 2004 alle registers opengetrokken en een uitvoerig dossieronderzoek over de gehele werkzame periode van eiser in het ziekenhuis gedaan. De maatschap heeft vervolgens een dossier met 80 casus gemaakt, waaruit zou moeten blijken dat eiser in vrijwel al deze gevallen ernstige professionele fouten heeft gemaakt. Deze ernstige beschuldigingen zijn echter, zo stelt eiser, niet onderbouwd en zijn zeer insinuerend. Op onevenredig grove wijze laat de maatschap zich uit over eiser. Als het allemaal waar zou zijn (quod non) dan is het overigens onbegrijpelijk dat de overige maten in de periode van zes jaar, na vele waarnemingen en uitvoerige samenwerking, nimmer noemenswaardige kritiek op eiser hebben gehad.
- 2.34 De normale procedure was vervolgens geweest dat de Raad van Bestuur eerst eiser had gehoord naar aanleiding van deze casuïstiek en hem de gelegenheid had gegeven te reageren. Vervolgens had de Stichting dan beide stukken kunnen voorleggen aan een na overleg aan te wijzen onafhankelijke deskundige. Dit document is echter door de Raad van Bestuur bij brief van 3 maart 2005 ter kennis gebracht van de Inspectie. De maatschap heeft in maart 2005 een arbitrageprocedure gestart, waarin zij ontbinding van de maatschap met eiser heeft gevorderd daar eiser ernstig is tekortgeschoten als chirurg. Na dit uiterst tendentieuze stuk was een objectieve beoordeling van eiser nauwelijks meer mogelijk.
- 2.35 Eiser acht het hoogst laakbaar dat de Stichting niet aan hem heeft medegedeeld dat zij een onderzoek door prof. K. had geëntameerd, met hem geen voorafgaand overleg heeft gevoerd over de keuze van de

deskundige en evenmin over de vraagstelling. De vraagstelling van de Raad van Bestuur is bovendien uiterst tendentiekus: "Kan van een ziekenhuis in redelijkheid gevraagd worden, gezien de vele feiten en aanwijzingen die overtuigend wijzen op professioneel disfunctioneren van de chirurg, om de toelatings-overeenkomst met hem voort te zetten?" Geen enkele zich zelf respecterende onafhankelijke deskundige was hiermee aan de slag gegaan, zo stelt eiser.

- 2.36 Prof. K. merkt vervolgens op in zijn rapport d.d 22 maart 2005: "Ik heb geen aanleiding gezien voor een persoonlijk onderhoud met eiser omdat het ter beschikking staande dossier ruim voldoende objectieve en niet voor discussie vatbare gegevens verschaft om ook zonder de visie van betrokkene daarover een goed en betrouwbaar oordeel te kunnen geven." Hiermee heeft prof. K. de grondregels voor een onafhankelijk deskundigenrapport op flagrante wijze geschonden. Dit rapport mag dan ook, naar de mening van eiser, geen rol spelen in deze procedure. De Stichting is ernstig tekortgeschoten ten aanzien van de wijze waarop prof. K. zijn onderzoek heeft uitgevoerd, waarvoor de Stichting als opdrachtgever ook de eindverantwoordelijkheid draagt. Men heeft verzuimd prof. K. erop te wijzen dat eiser toch in elk geval eerst in de gelegenheid moet zijn zijn commentaar te geven op de door de maatschap aangereikte casuïstiek en daarvan ook kennis te nemen alvorens tot een eindoordeel te komen. In plaats daarvan heeft de Stichting het rapport van prof. K. klakkeloos overgenomen. Zelfs na bij de hoorzitting hierop te zijn gewezen heeft de Stichting geweigerd om deze ernstige omissie van prof. K. alsnog te corrigeren en heeft zijn rapport de volgende dag (mede) ten gronde gelegd aan haar opzegging.
- 2.37 De Raad van Bestuur heeft op basis van de door de maatschap aangereikte casuïstiek en het advies van prof. K. besloten de eindbeoordeling van prof. H. en de uitkomst van het onderzoek van de Inspectie niet meer af te wachten en de toelatingsovereenkomst met eiser op te zeggen. Op 7 april 2005 heeft de Raad van Bestuur het voltallige personeel van zijn ziekenhuis door een prikbordmededeling en ruim honderd verwijzers in de wijde omgeving alsmede aan patiënten de opzegging dit medegedeeld. Hiermee is eiser in het openbaar onherstelbaar gediskwalificeerd als chirurg.
- 2.38 Het verwijt dat eiser tijdens de hoorzitting nagelaten heeft inhoudelijk commentaar te leveren is zeer onterecht. Bij brief van 11 maart 2005 stelde de Inspectie eiser in de gelegenheid zijn schriftelijk commentaar te leveren op die meldingen waarbij een aansprakelijkheidsstelling is gedaan en verder drie meldingen waarin gesproken wordt over ernstige schade dan wel overlijden van een patiënt. Bij brief van 27 april heeft eiser zijn commentaar op deze meldingen toegezonden aan de inspecteur. Bij brief van 2 mei deelde de inspecteur aan eiser mee dat zij besloten heeft nog een negende casus nader te onderzoeken en dat zij ook daarop zijn reactie graag verneemt. Eiser heeft gereageerd bij brief van 15 mei. Om zich te kunnen verweren tegen de enorme hoeveelheid kritiek in de 80 casus, diende eiser te beschikken over de medische dossiers. Die had hij nog niet ontvangen met uitzondering van de vijf casus waarop hij reeds uitvoerig schriftelijk had gereageerd. De laatste zending door het ziekenhuis van deze dossiers aan eiser dateert van medio mei 2005. De Stichting doet verder de ernstige kritiek van de raadsman van eiser ten onrechte af als bezwaren van formele aard.

Eiser heeft vervolgens ook alle overige meldingen uitvoerig van commentaar voorzien. Een beperkt aantal verwijten is terecht. De overgrote meerderheid van de verwijten is (zeer) arbitrair, niet onderbouwd, gebaseerd op onjuiste citaten, betreft leugens, ontkent betrokkenheid van andere maatschapsleden, wordt in geen enkele relatie gebracht tot het totaal aan ingrepen, verwijzing naar niet bestaande protocollen of naar literatuur die nog niet voor handen was ten tijde van de betreffende behandeling. In de tweede rapportage van de Inspecteur, betreffende de negen geselecteerde casus, gaat de Inspecteur geheel af op de versie van de maatschap en negeert verklaringen van anderen (bijvoorbeeld van een patiënt). De Tuchtrector zal uiteindelijk inhoudelijk moeten oordelen. Het valt eiser overigens op dat in vier van de vijf casus door patiënten een klacht is ingediend na eisers laatste werkdag. Eiser heeft geen gelegenheid meer gehad zijn handelwijze uit te leggen aan deze patiënten. Zelfs niet toen een van deze patiënten daar zelf om vroeg.

2.38 In de opzegging wordt dan ten onrechte gesteld dat eiser “slechts ten dele heeft voldaan aan het verzoek te reageren op de vijf klachten”: op 16 maart had eiser hierop al gereageerd. De zoveelste misser van de Stichting, aldus eiser.

2.39 Op verzoek van de Inspectie heeft prof H. zich in een rapport van 27 juni 2005 uitgelaten over 71 casus uit het stuk van de maatschap (de negen meldingen zijn nadrukkelijk door de Inspectie niet aan hem voorgelegd), waarbij hij opmerkt: "Ik heb de door de maatschap aangeleverde casuïstiek nauwkeurig bestudeerd. Mijn indruk is dat de beschrijving van de casuïstiek niet objectief is. Uit de aangeleverde gegevens kan onvoldoende worden opgemaakt of sprake is van verwijtbaar en/of laakbaar handelen. Daarnaast mist het kwantitatief perspectief.... Veel van de waarnemingen die in de notitie zijn vermeld zijn gebaseerd op interpretaties of latere getuigenverslagen van de maatschapsleden dan wel andere medewerkers van het ziekenhuis en zijn gekleurd door emotie..... De verwijzing naar landelijke richtlijnen is vaak niet valide omdat deze (een deel van de periode) nog niet beschikbaar waren ten tijde van de vermeende incidenten. De notitie van de maatschap noopt mij ook tot inhoudelijk commentaar om duidelijk te maken dat een onafhankelijk onderzoek noodzakelijk is. Er zijn casus waar ook ik twijfels heb of juist is gehandeld. Veel casus zullen aanleiding geven tot eindeloze discussies indien deze in een beoordelingsprocedure worden ingebracht. Ook zijn er casus opgevoerd waarin eiser niets valt te verwijten en er zijn casus waar eiser zaken worden verweten die (deels) de verantwoordelijkheid zijn van de maatschap of andere leden daarvan.

Concluderend geeft het rapport van de maatschap een signaal dat er wellicht door eiser niet gehandeld is conform de eisen die aan hem gesteld moeten worden. Veel casus zijn patiënten die in multidisciplinair verband of door meerdere chirurgen tegelijk zijn behandeld. Het is de vraag of altijd alle verantwoordelijkheid bij eiser ligt of dat er sprake is van een gedeelde verantwoordelijkheid, een nuancering die ik in het rapport mis."

Prof. H. heeft dit geschreven voordat hij kennis had genomen van het rapport van prof. K.. Prof. H. heeft zich de vraag gesteld of de door de maatschap gerapporteerde incidenten voor hem aanleiding waren om zijn positieve beoordeling in zijn tweede beoordelingsrapport d.d. 31 mei 2005 te herzien. Zijn antwoord is duidelijk: neen. Zijn conclusie en ook die van de door hem geraadpleegde opleiders van eiser is dat zij

“niet begrijpen waarom eiser niet als chirurg in Nederland werkzaam zou kunnen zijn, dat eiser over het algemeen naar behoren heeft gefunctioneerd en waar dit niet het geval is, dit binnen aanvaardbare grenzen is gebleven.” In zijn drie beoordelingsrapporten staat het oordeel van prof. H. Haaks op het standpunt van de Stichting.

- 2.40 Eiser wijst erop dat er geen enkele reden was voor de Stichting om overhaast een besluit te nemen omtrent de opzegging van de toelatingsovereenkomst. Hij was niet werkzaam in het ziekenhuis en de patiëntenzorg liep geen enkel gevaar. Mogelijk is de haastige beslissing mede ingegeven doordat in de ontbindingsprocedure de maatschap zich heeft beroepen op de opzegging van de toelatingsovereenkomst, terwijl de Stichting zich in deze procedure beroept op de opzegging van de maatschapsovereenkomst. Eiser betwist dat de opzegtermijn een rol zou moeten spelen. Afgesproken was dat na een positieve beoordeling eerst overleg met de Stichting zou worden gevoerd om na te gaan of er nog draagvlak was voor terugkeer van eiser in het ziekenhuis. Hiermee had men overigens niet hoeven te wachten tot 15 oktober.
- 2.41 Het stafbestuur gaat niet in op de vraag wie verantwoordelijk is voor het feit dat de verhouding tussen eiser en zijn maatschap onherstelbaar is beschadigd. Het stafbestuur motiveert vervolgens niet zijn opmerking dat tussen eiser en de overige maatschappen eveneens onwerkbare verhoudingen bestaan. Verder wordt ook hier niet duidelijk of, als dit al zo was, eiser hiervan een verwijt zou kunnen worden gemaakt. Eiser genoot tot en met zijn laatste werkdag het volste vertrouwen van de overige maatschappen getuige zijn verkiezing eind 2003 tot beoogd stafvoorzitter per 1 september 2004 en getuige de vele schriftelijke steunbetuigingen die hij daarna heeft ontvangen. Uit diverse rapporten (o.a. J.) blijkt dat eiser door een ieder als aimabel werd ervaren (medewerkers en patiënten) en op het managementvlak goed was. Dit getuigt van een behoorlijk communicatievermogen. Tot slot heeft eiser slechts gezegd tegen het stafbestuur dat hij begreep dat zijn terugkeer zeer moeilijk zou worden in de inmiddels ontstane situatie. Eiser wijst er nog op dat de stelling van de stafvoorzitter dat de Raad van Bestuur er alles aan heeft gedaan om een andere oplossing te vinden onjuist is. De Raad van Bestuur heeft in de periode van 10 juni 2004 tot 5 april 2005 geen enkel relevant contact gehad met eiser.
- 2.42 De maatschap weigert categorisch enig samenwerkingsverband met eiser aan te gaan en vervolgens grijpt de Stichting dit aan om eiser artikel 16 van de toelatingsovereenkomst tegen te werpen. De Stichting had ook, naar de mening van eiser, dit artikel aan de maatschap kunnen tegenwerpen en op grond van artikel 7 de maatschap een aanwijzing kunnen geven.
- 2.43 Eiser concludeert: in de jurisprudentie van het Scheidsgerecht worden hoge eisen gesteld aan de bewijslast die rust op het ziekenhuis bij opzegging van de toelatingsovereenkomst wegens gewichtige redenen vanwege de zeer ingrijpende consequenties voor de medisch specialist zowel in de zakelijke als de persoonlijke sfeer. De Stichting heeft aan deze bewijslast niet voldaan en kan dat ook niet. De Stichting heeft zeer onzorgvuldig gehandeld jegens eiser en hem daarmee grote schade berokkend. De Stichting dient hiervan de consequenties te dragen.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht in deze te beslissen berust op artikel 27 lid 2 van de toelatingsovereenkomst en wordt door partijen erkend. Het Scheidsgerecht zal bij arbitraal vonnis beslissen.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Zoals bij de mondelinge behandeling in het vooruitzicht is gesteld, zal het Scheidsgerecht thans een voorlopige uitspraak geven. Partijen worden in de gelegenheid gesteld nog een korte schriftelijke reactie te geven en kunnen, desgewenst, vragen om een mondelinge behandeling. Indien partijen daarom vragen, wordt deze behandeling vastgesteld op 17 februari 2006.
- 4.2 Vooropgesteld moet worden dat de Stichting niet alleen gehouden is ervoor te waken dat de eisen van een verantwoorde medische zorg in acht worden genomen, waaronder de bewaking van het patiëntenbelang en de veiligheid van de patiënt zijn begrepen, maar tevens rekening moet houden met de gerechtvaardigde belangen van een aan haar ziekenhuis verbonden medische specialist. Dit laatste geldt ook wanneer, zoals in het onderhavige geval twijfel is ontstaan over de vraag of het medisch handelen van eiser nog voldeed aan de gangbare maatstaven. Dat er reden voor twijfel was staat in dit geding niet ter discussie, zoals blijkt uit hetgeen daarover hiervoor onder 2 is vermeld. Daarbij moet tevens als uitgangspunt gelden dat de Stichting is geconfronteerd met het feit dat de collega's van eiser het vertrouwen in hem hebben verloren en de maatschap hebben opgezegd. In het algemeen heeft te gelden dat een medisch specialist zoals eiser niet in een solopraktijk in het ziekenhuis werkzaam kan zijn.
- 4.3 Eiser heeft zelf gevolgen verbonden aan het feit dat op 9 juni 2004 opnieuw een complicatie is opgetreden bij een door hem uitgevoerde medische ingreep. Hij heeft zich bereid getoond zijn operatiepraktijk tijdelijk te beëindigen. Op verzoek van het bestuur van de Stichting heeft hij, tegen zijn zin, al zijn werkzaamheden in het ziekenhuis van de Stichting onmiddellijk gestaakt. Overeenkomstig het advies van prof. J., dat is overgenomen door de Inspectie, is eiser een langdurige bijscholingsstage gaan volgen in een academisch ziekenhuis. Het Scheidsgerecht acht deze handelwijze in de gegeven omstandigheden juist en onontkoombaar. Het standpunt van de Stichting dat zij van deze stage niet op de hoogte was en daarvoor geen toestemming heeft gegeven is niet aannemelijk. Dit standpunt valt vooreerst niet te rijmen met het feit dat het bestuur van de Stichting wilde dat eiser zijn werkzaamheden in het ziekenhuis dadelijk zou staken. Bovendien heeft de Inspectie erop aangedrongen dat eiser zijn bekwaamheid elders zou laten onderzoeken. Het Scheidsgerecht verwijst ten slotte naar het Inspectierapport van 18 oktober 2004 waarin staat vermeld dat allen, ook de maatschap en de Stichting, akkoord zijn gegaan met het voorstel. De Stichting heeft geen enkel feit vermeld waaruit zou kunnen volgen dat eerder dan in de opzeggingsbrief van 6 april 2005 aan eiser kenbaar is gemaakt dat te dezer zake haar toestemming ontbrak. Daarom gaat het Scheidsgerecht ervan uit dat eiser erop mocht rekenen dat de uitkomst van zijn beoordelingsstage zou worden afgewacht. Dit een en ander neemt echter niet weg dat al dadelijk een voor eiser ongunstige situatie was ontstaan en dat diens langdurige afwezigheid het moeilijk zou maken weer in het ziekenhuis

terug te keren. De omstandigheid dat eiser langdurig afwezig was in het ziekenhuis en daar niet zijn normale praktijk uitoefende, komt niet voor rekening van de Stichting, doch moet aan eiser worden toegerekend.

- 4.4 In de periode tussen juni 2004 en april 2005 is nader onderzoek gedaan naar het medisch handelen van eiser in de jaren vanaf 1998. Dat onderzoek is gedaan acht het Scheidsgerecht op zichzelf juist. Het spreekt echter vanzelf dat daarbij ook ten opzichte van eiser de nodige zorgvuldigheid betracht moest worden, in het bijzonder als het gaat om hoor en wederhoor en dat dit onderzoek op zichzelf geen reden was een inbreuk te maken op de hiervoor vermelde verwachting van eiser dat ook met zijn belangen voldoende rekening zou worden gehouden.
- 4.5 Daarbij neemt het Scheidsgerecht in aanmerking dat ondenkbaar is dat de maatschap van eiser, gelet op de omvang ervan, de wijze van samenwerken en de hierover bekend geworden feiten, niet in ruime mate op de hoogte is geweest van de wijze waarop eiser zijn werkzaamheden placht te verrichten. Het is onwaarschijnlijk dat de incidenten en complicaties die bij het onderzoek door de maatschap naar voren zijn gebracht, tot dan toe volledig onbekend waren en dat de maten van eiser daarvan (in het geheel niet) niet op de hoogte waren. Het is ook niet zonder meer waarschijnlijk dat de werkwijze van eiser en het niveau van de kwaliteit van zijn werk substantieel afweken van die van de andere leden van de maatschap. Feiten en omstandigheden die op het tegendeel zouden kunnen wijzen, zijn niet gesteld.
- 4.6 Het beeld van het functioneren van eiser dat van de zijde van de stichting hierover naar voren is gebracht, kan niet als juist worden aanvaard. De Stichting is voornamelijk afgegaan op het onderzoek van prof. K.. Deze heeft uitsluitend het materiaal dat de maatschap hem heeft geleverd onderzocht, en hij heeft eiser daarover niet gehoord. Aldus is niet alleen het beginsel van hoor en wederhoor geschonden, doch staat ook de uitkomst van het onderzoek op losse schroeven. Het Scheidsgerecht heeft kennis genomen van het verweer van eiser dat – wat er zij van de juistheid ervan – in elk geval een ander licht kan werpen op de beoordeling van zijn functioneren.
- 4.7 Het Scheidsgerecht hecht met betrekking tot de medische bekwaamheid van eiser veel waarde aan het oordeel van prof. H. daarover. In de eerste plaats heeft de Senior-Inspecteur voor de Volksgezondheid, mevrouw O., diens oordeel gevraagd bij brief van 24 september 2004. Aan hem is verzocht na drie, zes, negen en twaalf maanden te rapporteren. De deskundigheid en de objectiviteit van prof. H. staan niet ter discussie. Eiser heeft zijn volledige medewerking aan de beoordelingsstage gegeven. Er bestaat geen enkele aanleiding te twijfelen aan de oprechtheid waarmee over eiser verslag is gedaan. De Stichting heeft dat in haar memorie van antwoord wel gedaan, doch haar standpunt is niet zakelijk gemotiveerd en berust bovendien ook nog op onjuiste feiten, waarbij ten onrechte geheel voorbijgegaan wordt aan de beperkingen die prof. H. zijn opgelegd en aan de voorbehouden die door hem zijn gemaakt.
- 4.8 Prof. H. heeft bij brief van 26 januari 2005 aan mevr. O. geconcludeerd dat eiser naar behoren heeft gefunctioneerd en zijn volle medewerking heeft gegeven aan het optimaliseren van zijn communicatieve

vaardigheden. Ook bij brief van 31 mei 2005 heeft prof. H. aan haar geschreven dat de operatieve vaardigheden van eiser adequaat zijn en dat extra aandacht wordt geschonken aan laparoscopische en klassieke cholecystectomie. Bij brief van 19 augustus 2005 heeft prof. H. meegedeeld dat eiser voldoet aan de eisen die aan een algemeen chirurg gesteld moeten worden.

- 4.9 Prof. H. heeft bij brief van 27 juni 2005 aan mevr. O. zijn beoordeling gegeven van de casus die haar waren toegestuurd door de Stichting. In deze brief merkt hij allereerst op dat de maatschap alles op alles heeft gezet om eiser zo zwart mogelijk te maken. Hij heeft contact gehad met de opleiders van eiser die hem hebben meegedeeld dat eiser in de opleiding heeft voldaan aan alle eisen die aan hem werden gesteld. Hij stelt vast dat zowel prof. I. als prof. J. hebben geconcludeerd dat eiser als chirurg kan blijven functioneren. Alleen prof. K. is, zonder hoor en wederhoor toe te passen, tot een andere conclusie gekomen. De conclusie van prof. H. met betrekking tot de besproken casus is dat eiser naar behoren heeft gefunctioneerd binnen de maatschap chirurgen. Zijn fouten en tekortkomingen kunnen niet als buitensporig worden gekenmerkt. Binnen de maatschap is onvoldoende corrigerend opgetreden. Eiser heeft in het algemeen behoorlijk gefunctioneerd en de fouten die hij heeft gemaakt op een goede en professionele wijze opgelost en niet verdoezeld. Eiser kan als chirurg blijven functioneren.
- 4.10 In zijn brief van 8 november 2005 gaat prof. H. in op vragen en opmerkingen naar aanleiding van zijn hiervoor gemelde rapport. Hij blijft erbij dat op basis van de door de maatschap aangeleverde gegevens niet geconcludeerd kan en mag worden dat eiser heeft gedysfunctioneerd.
- 4.11 Voor de conclusie dat eiser als medisch specialist heeft gedysfunctioneerd, behoort de Stichting voldoende feiten en omstandigheden te stellen en, bij gemotiveerde betwisting ervan, aan te tonen waaruit dit standpunt kan volgen. Daarin is zij naar het oordeel van het Scheidsgerecht niet geslaagd. Tegenover het stellige positieve oordeel van prof. H. die als objectieve buitenstaander daarom is verzocht en die zijn oordeel heeft gebaseerd op het grondig en objectief getoetste functioneren van eiser binnen de afdeling heelkunde van zijn ziekenhuis, doet de Stichting een beroep op het oordeel van prof. K. en op de visie van de Inspectie. Op het eenzijdige oordeel van prof. K. mocht de Stichting niet afgaan. De Tweede Inspectierapportage, die overigens eerst is verschenen na de opzegging van de toelatingsovereenkomst door de Stichting, is zonder enige twijfel nadelig uitgevallen voor eiser en gaf zonder meer aanleiding voor nader onderzoek, maar zij kan geen grondslag bieden voor een definitief oordeel dat immers aan de tuchtrechter wordt gevraagd en aan deze is voorbehouden. De tuchtrechter zal daarbij het door eiser op schrift gestelde uitvoerige verweer nog in aanmerking moeten nemen. Dit verweer is door de Stichting in het onderhavige geding niet op voorhand weerlegd en dat is ook niet gebeurd in de rapportage van de Inspectie.
- 4.12 Het Scheidsgerecht is op grond van het vorenstaande in de eerste plaats van oordeel dat de Stichting in een te vroeg stadium is overgegaan tot de opzegging van de toelatingsovereenkomst. Op of omstreeks 6 april 2005 bestond nog volstrekt onvoldoende duidelijkheid over het veronderstelde disfunctioneren van eiser en was nog niet voldoende onderzoek gepleegd naar de achtergrond van het dossier dat de maat-

schap had samengesteld. Bovendien was er geen reden tot haast omdat eiser elders werkzaam was en daar op zijn bekwaamheden als chirurg werd getoetst. De Stichting heeft in dit verband aangevoerd dat zij moest vrezen voor negatieve publiciteit. Dit argument gaat reeds daarom niet op, nu de Stichting eenvoudig kon laten zien dat maatregelen waren getroffen om bij chirurgie fouten en complicaties te voorkomen en van verwijtbare calamiteiten nog niet was gebleken, terwijl de vrees voor eventuele herhaling ook niet gegrond was. In de periode na 6 april 2005 zijn de hiervoor vermelde beoordelingen van prof. H. gevolgd op grond waarvan de Stichting over de medische bekwaamheid van eiser een ander oordeel had dienen te krijgen.

- 4.13 Voorts stelt het Scheidsgerecht vast dat in april 2005 in elk geval niet de conclusie gerechtvaardigd was dat eiser had gedysfunctioneerd en in het ziekenhuis van de Stichting niet te handhaven was. De Stichting had daarover in elk geval het inhoudelijke verweer van eiser en het definitieve oordeel van prof. H. dienen af te wachten en in haar beoordeling moeten betrekken.
- 4.14 Ten slotte had de Stichting ook verder rekening moeten houden met de gerechtvaardigde belangen van eiser. Daarbij gaat het niet alleen om het volgen van een zorgvuldige en eerlijke procedure in het kader van de opzegging van de toelatingsovereenkomst. Eiser mocht op grond van deze overeenkomst van de Stichting verwachten dat opzegging pas zou plaatsvinden als voldoende zwaarwegende redenen waren gebleken en een ander oplossing niet meer voor handen was. Ook dan had de Stichting ten opzichte van eiser de verplichting erop toe te zien dat de naam van eiser zo min mogelijk beschadigd werd en dat eiser optimale kansen zou krijgen elders weer als chirurg aan de slag te komen. Aan het Scheidsgerecht is niet gebleken dat de Stichting zich in dit opzicht voldoende heeft ingespannen. Daarmee zijn de belangen van eiser door de Stichting nodeloos geschaad.
- 4.15 Niet uitgesloten is dat al in april 2005 de verhouding tussen eiser en de andere leden van de maatschap chirurgie zodanig was verstoord dat een terugkomst van eiser tot de onmogelijkheden behoorde. Aan een terugkomst van eiser stond waarschijnlijk ook in de weg dat bij de Inspectie volksgezondheid onvoldoende vertrouwen in de medische bekwaamheid van eiser bestond en nog een lange weg te gaan zou zijn voordat dit vertrouwen zou zijn hersteld. Dit een en ander kan echter niet afdoen aan hetgeen hiervoor onder 14 is overwogen. De Stichting heeft immers in de precare situatie waarin eiser terecht was gekomen, de steun waarop hij krachtens de toelatingsovereenkomst aanspraak mocht maken onthouden, kennelijk omdat zij – ten onrechte – vreesde daardoor haar eigen belang te schaden.
- 4.16 Naar het (voorlopig) oordeel van het Scheidsgerecht bevat de brief van 6 april 2005 niet voldoende vaststaande zwaarwegende redenen om de opzegging te rechtvaardigen. In de eerste plaats is niet komen vast te staan dat eiser op 9 juni 2004 in strijd met de daarover gemaakte afspraken een laparoscopische cholecystectomie heeft uitgevoerd. Eiser heeft gesteld dat hij dat ook al op 25, 26 mei en 2, 3 juni 2005 had gedaan en dat dit onmogelijk aan de maatschap kan zijn ontgaan. De Stichting heeft dit niet gemotiveerd weersproken. Zoals hiervoor al is overwogen, is al evenmin aannemelijk dat eiser zonder toestemming van de maatschap en het bestuur van de Stichting in het UMC te IJ. is gaan werken. Dit is immers

op advies van prof. J. en overeenkomstig de wens van de Inspectie gebeurd. Voorts is de opzegging grotendeels gebaseerd op een rapport van prof. K. dat, naar de Stichting wist of had kunnen weten, zonder toepassing van het fundamentele beginsel van hoor en wederhoor tot stand is gekomen en daarom buiten beschouwing behoort te blijven. Allereerst getuigde al de (wijze van) vraagstelling aan prof. K. van een gebrek aan objectiviteit aan de zijde van de Stichting zodat hij daarop niet had mogen ingaan. De Stichting heeft voorts eiser niet ingelicht over het inschakelen van prof. K. en zij heeft eiser evenmin op een behoorlijke en zorgvuldige wijze de gelegenheid gegeven zich tegen de ernstige beschuldigingen over zijn professionaliteit en medische bekwaamheid te verweren. De Stichting was daartoe niet alleen verplicht, maar had daarvoor ook voldoende tijd en gelegenheid gehad. Tot een nader onderzoek was des te meer reden, nu de Stichting wist dat prof. H. een geheel ander en bovendien objectiever getoetst oordeel had dan prof. K..

- 4.17 De Stichting heeft ten slotte onmiddellijk een bericht doen uitgaan over de opzegging waardoor de belangen van eiser eveneens nodeloos werden geschaad. Het bericht is weliswaar niet in grievende bewoordingen gesteld en bevat ook een waarschuwing in verband met de privacy van eiser, maar het is onvoldoende voorzichtig en terughoudend en gaat uit van een beoordeling van het functioneren van eiser die geenszins voor juist kan worden gehouden. Bovendien heeft de Stichting dit bericht wijd doen verspreiden.
- 4.18 Op grond van het vorenstaande kleven aan de opzegging door de Stichting zodanige gebreken dat deze niet in stand zou kunnen blijven. Dat de opzegging door de vrijwillige beëindiging van de maatschap niet meer nodig zou zijn, is een standpunt dat niet kan worden gevolgd. De toelatingsovereenkomst eindigt dan immers niet van rechtswege. Eiser is echter zelf van mening dat hij niet in het ziekenhuis van de Stichting kan terugkeren en heeft ontbinding van de toelatingsovereenkomst verzocht wegens ernstige tekortkomingen van de Stichting. Nu uit de hiervoor onder 2 vermelde feiten volgt dat de Stichting zich niet heeft gehouden aan haar verplichtingen jegens eiser en hem het werken in het ziekenhuis onmogelijk heeft gemaakt, is deze vordering toewijsbaar. Met betrekking tot de gevorderde schadevergoeding is het Scheidsgerecht van oordeel dat eiser in beginsel daarop aanspraak kan maken. Over de omvang van deze vergoeding kan thans nog geen oordeel worden gegeven, met dien verstande dat het Scheidsgerecht het vertrek van eiser uit het ziekenhuis aan meerdere factoren toerekent en niet alleen aan de onzorgvuldigheid van de Stichting.
- 4.19 Het Scheidsgerecht verwierpt de stelling dat de Stichting schadeplichtig is omdat zij de eer en de goede naam van eiser heeft geschaad. Door de handelwijze van de maatschap en in latere instantie van de Inspectie is de goede naam van eiser reeds in het geding gekomen. De Stichting heeft door haar nalatigheden als hiervoor vermeld weliswaar onzorgvuldig jegens eiser gehandeld, maar eiser heeft allermindst voldoende aannemelijk gemaakt dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst als zodanig schade heeft toegebracht aan zijn goede naam. Daarbij dient in aanmerking genomen te worden dat de terugkeer van eiser in het ziekenhuis van de Stichting, naar eiser zelf heeft erkend, ook zonder de onzorgvuldigheid van de Stichting bijzonder moeilijk, zo niet onmogelijk, zou zijn geweest. De opzegging van de maatschap en

de weigering van de voormalige maten van eiser nog met hem samen te werken stonden daaraan in de weg.

- 4.20 De Stichting heeft het door haar onzorgvuldige optreden en nalaten aan eiser echter zeer moeilijk gemaakt elders weer aan de slag te komen. Dit valt aan de Stichting te verwijten en daarom zal zij aan eiser schadevergoeding moeten betalen. De schade van eiser kan, gelet op het eerder overwogene, niet bestaan in een volledige inkomensschade. Niet alleen bestaat de kans dat hij weer betaald werk zal vinden, maar ook komt het verlies van zijn inkomen slechts gedeeltelijk voor rekening van de Stichting. Het Scheidsgerecht zal wel rekening houden met het feit dat eiser door het verlies van zijn toelating tot het ziekenhuis van de Stichting bemoeilijkt is in het vinden van werk in een ander ziekenhuis.
- 4.21 De schadevergoeding zal door het Scheidsgerecht naar billijkheid aan de hand van alle relevante omstandigheden moeten worden vastgesteld. Partijen zullen zich ook hierover nader mogen uitlaten. Daarbij zal ook een indicatie moeten worden gegeven van het inkomen dat eiser genoot en het inkomen dat hij in de komende tijd vermoedelijk zal kunnen verwerven.
- 4.22 Over de noodzaak en de inhoud van een eventuele rectificatie zullen partijen zich eveneens nader moeten uitlaten.
- 4.23 In afwachting van de nadere uitlatingen van partijen houdt het Scheidsgerecht iedere verdere beslissing aan.

5. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende arbitrale tussenvonnis:

- stelt partijen in de gelegenheid zich nader uit te laten als hiervoor is vermeld;
- bepaalt dat eiser uiterlijk twee weken na de datum van dit vonnis een nadere memorie mag nemen en

- dat de Stichting daarop uiterlijk twee weken later dient te antwoorden, waarbij echter de periode van 24 december 2005 tot en met 2 januari 2006 niet zal meetellen;
- houdt iedere verdere beslissing aan.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 14 december 2005 door mr. A. Hammerstein, voorzitter, drs. G.R. de Zeeuw en drs. A.H.J. van Galen, leden, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries, griffier.